

да я прочета, защото аз бях тогава на фронта и познавам добре политическото положение. Освен това дотогава ние бяхме заедно в партията. Аз останах докрая в радикалната партия. След Девети радикалната партия се вля в Отечествения фронт. (Аз и преди това бях в него чрез К.Георгиев.

П-Тодоров участва и в преврата на 19 май с К.Георгиев и след Девети той го назначава (за) нещо като пълномощен министър в Югославия и тогава той беше много ухажван от Тито. По това време точно ставаше въпрос за нашето федериране с Югославия. И Тито беше съгласен, но за това попречи Сталин. Имах една книга за тази работа, френско издание, написана от дясната ръка на Тито, черногореца *Милович*. Тази книга после се забрани в Югославия. Този човек беше ходил на два пъти при Сталин в риск за живота си. И се е държал много твърдо.

По едно време П.Тодоров се беше върнал за малко и аз го поканих на обед с жена му. Тогава ми разказа много работи за положението в Югославия. Той тогава вярваше, че федерацията ще се осъществи. Беше много напълнял, защото в Белград са разполагали с продукти в изобилие. Преди Девети той живееше при една много скромна обстановка. Ходил съм у тях, когато живееше в едно малко апартаментче при Руски паметник - заживява се с черги. Тогава той пазеше режим - вечер ядеше овощи и друга лека храна. Затова беше сравнително слаб. Беше нисък. В Югославия той беше ходил навсякъде и казваче, че промените в Югославия се чувствавали по-осезателно отколкото у нас. Хората с най-ниско обществено положение изведнаж се почувствуваха властници и всичко се явява като невидяло да посещава големите центрове и курорти.

От голямо червоугодие П.Тодоров се разболява в Белград - адига кравното налягане и получава някакъв удар. Отива да почива край Адриатическото крайбрежие, но като неработоспособен вече се налага да напусне поста и да се върне в България. Не беше още парализиран. Блечеше си малко единия крак и езика му не беше съвсем в ред при говор. Ходеше често на разходка в Борисовата градина и аз се разхождах там, та често се виждахме. Вече пазеше режим.

Един път жена му ми разказа, че сътресението, което получил в Югославия се дължи на отношението на Тито към Дамян Велчев. За него Тито е давал една много лоша преценка като за краен фашист и го обвинявал за нашата окупация на Македония. В същото това време тук става друго нещо. П.Тодоров беше идеологът на тогавашните авенюри, на Д.Велчев и пр. Като министър на войната Д.Велчев амнистира нашите стари офицери, които бяха взели участие в Отечествения война